

سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان
مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی

کشت علوفه‌ای

گامیلینا

برداشت:

زمانی که پنجاه درصد بذور به رنگ قهوه‌ای روشن در آیند، بهترین زمان برای برداشت گامیلینا می‌باشد. برداشت بذر گامیلینا از اوایل خرداد شروع می‌شود اما برای برداشت گامیلینای علوفه‌ای برداشت از اوایل اردیبهشت ماه شروع می‌شود. استفاده از کمباین معمولی با هد برداشت کلزا و یا حتی گندم با انجام تنظیمات برای بذور دانه ریز (کمباین برداشت غلات) با کاهش سرعت باد دستگاه و تغییر فاصله صفحات خروجی ماشین توصیه شده است.

عنوان: کشت علوفه‌ای گامیلینا

گردآورنده: بهرام مجد نصیری، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان

مدیر داخلی: محمد اکبری

ویراستار ترویجی و ادبی: علی مصطفوی، مژگان علی‌بخشی، مرضیه اسفندیارپور

طراحی و صفحه‌آرایی: نعیمه قاسمیان

تهیه شده در: اداره رسانه‌های آموزش و ترویجی مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی استان اصفهان

ناشر: سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان

شمارگان: ۲۰۰۰

نوبت چاپ: اول

مسئولیت صحت مطالب با گرد آورنده است.

شماره ثبت در شورای انتشارات سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان به شماره ۰۲/۱۴۰۲/۱۰/۱۰۳۰ تاریخ ۱۴۰۲/۰۵/۱۲ است

نشانی: اصفهان- خیابان هزارجریب- سازمان جهاد کشاورزی استان اصفهان

مدیریت هماهنگی ترویج کشاورزی- اداره رسانه‌های آموزشی و ترویجی

تلفن: ۰۳۱-۳۷۹۱۳۱۳۵

اداره رسانه‌های آموزشی، ترویجی

سال ۱۴۰۲

۴

حداکثر عملکرد دانه کافی بنظر می‌رسد. برای تأمین فسفر مورد نیاز گیاه، اغلب از منبع سوپر فسفات تریپل استفاده می‌شود. اگر فسفر قابل جذب خاک تحت کشت گامیلینا حدود ۸-۱۰ میلی‌گرم در کیلوگرم باشد، با مصرف ۴۰ تا ۸۰ کیلوگرم سوپر فسفات تریپل می‌توان عملکرد مناسبی بدست آورد.

کاشت:

با توجه به کم توقع بودن این گیاه کشت آن در طیف متنوعی از اراضی سنگلاخی تا اراضی رسی و سنگین امکان پذیر بوده ولی بهترین زمین برای کشت این گیاه اراضی لومی رسی می‌باشد. بهترین زمان کشت بر اساس محل کشت متفاوت بوده و همزمان با کشت پاییزه کلزا و قبل از شروع بارندگی‌های پاییزه پیشنهاد می‌گردد. فاصله بین دو بوته یکی از مهمترین مسایل برای بدست آوردن عملکرد و کیفیت بالا می‌باشد. اگر فاصله بین دو بوته بیش از نیاز گیاه باشد باعث اجازه به رشد بیش از حد علف هرز و هدر روی زمین زراعی می‌شود و اگر این فاصله کمتر از نیاز گیاه باشد باعث رقابت بین دو گیاه خواهد شد و در نهایت عملکرد و کیفیت محصول به شدت کاهش خواهد یافت. جهت کاشت علوفه‌ای مناسب و دستیابی به بهترین تراکم بوته تا ۹ کیلوگرم در هکتار بذر با فاصله ردیف ۱۵ تا ۲۰ سانتیمتر و بدون فاصله بذر روی ردیف پیشنهاد می‌گردد. بذر این گیاه باید بسیار سطحی بوده و عمق کاشت آن نباید بیشتر از نیم سانتیمتر باشد.

داشت:

بطور کلی در مناطقی با بارش متوسط ۱۸۰ میلی‌متر با پراکنش مناسب نیازی به آبیاری وجود ندارد، در غیر این صورت آبیاری تکمیلی در زمان کاشت و زمان گلدهی پیشنهاد می‌گردد. حاصلخیزی خاک و تأمین عناصر مورد نیاز گامیلینا تأثیر زیادی بر تولید دانه و عملکرد کمی و کیفی آن دارد. بطور کلی، مقدار ۱۰۰ تا ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار برای دستیابی به

گامیلینا دانه روغنی کمتر شناخته شده از خانواده براسیکاسه است، که منشأ آن نواحی مدیترانه و آسیای مرکزی می‌باشد. این گیاه قادر است در شرایط مختلف آب و هوایی و خاک رشد نماید و نسبت به سایر دانه‌های روغنی نیاز کمتری به آب، کود و آفت کشها دارد و در زمان کوتاه تری قابل برداشت است. این گیاه منبع غنی از روغن (۴۰-۲۸ درصد) و اسیدهای چرب امگا ۳ می‌باشد. کنجاله گامیلینا نیز پس از استخراج روغن حاوی ۱۰-۱۱ درصد فیبر، ۱۰-۱۴ درصد روغن و حدود ۴۰ درصد پروتئین می‌باشد که آن را محصولی ارزشمند برای تغذیه دام می‌نماید. میزان پروتئین و چربی علوفه تازه گامیلینا به ترتیب ۱۳ و ۲/۵ درصد برآورده گردیده و با توجه به مقاومت بالای این گیاه به شرایط رشدی سخت، می‌تواند به عنوان محصول علوفه‌ای مناسب کاشت شود.

مشخصات گیاهشناسی گامیلینا:

گامیلینا با نام علمی (Camelina sativa) از خانواده (Brassicaceae)، گیاهی است علفی، دارای ساقه راست و کمی خشن، به ارتفاع ۳۰ سانتیمتر تا ۱۲۰ سانتیمتر که منشأ اولیه آن، نواحی استیپی آسیا بوده و از آنجا به مناطق دیگر راه یافته است. سرعت رشد گیاه در محیط کشت مناسب به حدی است که ۳ ماه پس از کاشتن دانه، می‌توان از آن بهره‌برداری به عمل آورد.

برگ‌های باریک و دراز آن، حالت ساقه آغوش و پهنک منتهی به ۲ زائده در محل اتصال به ساقه دارد. گل‌های آن کوچک، زرد رنگ و واقع در رأس انشعابات ساقه است. میوه خورجینک آن گلابی شکل، واقع بر روی دمگل دراز و محتوی دانه‌های بسیار کوچک، به رنگ قهوه‌ای مایل به زرد یا مایل به قرمز است.